

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2018. g.

SEPTEMBRIS

Nr. 9

Māra Zviedre

ČIEKURS

egles čiekuru sveķaino
saspiežu plaukstā
izbirst sēkliņu simti
aizlido izsējas laukā
aiz tūkstošiem lēktu un rietu
citā vietā un laikā
kāds piespiedīs gurdo pieri
pie stumbra diženā slaikā
kāds sajūtot vēsmu uz vaiga
spēs pusdienas svelmi pārciest
un pateiksies tad par laiku
kad viss no sēkliņas sācies

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve septembrī

Svētdien, 2. septembrī, plkst. 10:00 – Piecpadsmītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 9. septembrī, plkst. 10:00 – Sešpadsmītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 16. septembrī, plkst. 10:00 – Septiņpadsmītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un plkst. 11:30 pārrunas par Saeimas vēlēšanām.

Ceturtdien, 20. septembrī, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda.

Svētdien, 23. septembrī, plkst. 10:00 – Astoņpadsmītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un plkst. 11:30 ģenerālleitnanta Raimonda Graubes uzruna.

Otrdien, 25. septembrī, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs.
Bībeles stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.

Svētdien, 30. septembrī, plkst. 10:00 – Deviņpadsmītā svētdiena pēc Vasarsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un plkst. 11:30 LU gadasvētku akts.

Svētdien, 7. oktobrī, plkst. 10:00 – Pļaujas svētku DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu,
pedalīsies draudzes koris, būs bērnu uzruna un Svētdienas skola, sekos mielasts.

mndraudze.org

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede Vija Treiberga.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 9. sep. – A. Vīksniņš, A. Švalbe.
Svētdien, 16. sep. – S. Straumane.
Svētdien, 23. sep. – V. Konters, A. Vīksniņš.
Svētdien, 30. sep. – L. Dingley, V. Sviķis.

Pat mēs, kas esam dzimuši jūdi, nevis pagānu grēcinieki, zinādami, ka neviens cilvēks nekļūst attaisnots ar bauslības darbiem, bet vienīgi ticībā Jēzum Kristum, esam sākuši ticēt uz Jēzu Kristu, lai kļūtu attaisnoti Kristus ticībā, nevis pēc bauslības darbiem, jo pēc bauslības darbiem neviens cilvēks nekļūst attaisnots. Ja mēs, kas meklējam attaisnošanu Kristū, paši nu izrādāmies grēcinieki – vai tad Kristus kalpo grēkam? Nē, taču! Ja es no jauna uzceļu to, ko nojaucu, tad es pats sevi padaru par pārkāpēju. Bet caur bauslību es bauslībai esmu nomiris, lai dzīvotu Dievam. Līdz ar Kristu esmu pienaglots krustā, tādēļ nevis es dzīvoju, bet manī dzīvo Kristus. Un mana dzīve miesā tagad ir ticībā uz Dieva Dēlu, kas mani ir mīlējis un atdevis sevi par mani. Es neatstumju Dieva žēlastību; jo Kristus vēltīgi būtu miris, ja Dieva taisnība nāktu caur bauslību. Pāvila vēstule galatiešiem 2:15-21

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 2018. gada 12. augustā Nāve un atdzimšana

Kuri no jums ir apciemojuši Mount St. Helens Vašingtonas štatā? Kuri pirms 1980. gada? Kuri pēc 1980. gada izvirduma? Man bija tā svētība ar savām acīm redzēt šo kalnu, kamēr biju Rietumkrastā šovasar, kalpojot Kursā, visi vidusskolas skolēni un skolotāji bija aizbraukuši redzēt šo brīnumu.

Es atceros, kad 1980. gada notikumus rādīja televizorā, man bija apmēram 5 gadiņi. Turpinājumā sekos St. Helens vēsture no Vikipēdijas.

- Over the last 500 years, Mount St. Helens has had at least four major explosive eruptions and many minor eruptions.
- Mount St. Helens erupts explosively in 1800; intermittently from 1831 to 1857; then enters a 123-year quiet phase.
- March 1980: Magnitude 4.1 earthquake signals reawakening. Eruption of ash and steam March 27, opening a 250-foot crater.
- April 1, 1980: Plumes of steam and ash reached 20,000 feet.
- April 3, 1980: The crater grew to about 400 m (1,300 ft) in diameter.
- May 7, 1980: Swelling on the north face creates an ominous bulge. Hundreds of earthquakes shake the mountain.
- 8:32 a.m. May 18, 1980: St. Helens' eruption, with its lateral blast, debris avalanche, mudflows and floods, claims 57 lives and obliterates virtually everything within an eight-mile radius, trees went down like dominoes, lakes, homes and bridges disappeared. Damage caused by the blast costs \$1.1 billion. An ash column rises 15 miles and travels east at 60 mph, circling the globe in two weeks.
- One of the 57 lives lost included Harry Randall Truman, age 83, who owned the Spirit Lake lodge. He so very much loved his lodge and the nature surrounding it that he decided he would stay no matter what. Others that died included geologists and photographers that did not manage to escape in time.

Pagāja kādi 3 gadi pirms publika varēja atgriezties kalnā, tad tikai zināmās vietās. Viss bija mainījies. Cilvēki nepazīna šo vietu. Daudzi, kuri atgriezās, bija šokā, tās vairs nebija viņu mājas. 1980. g. notika neiedomājams posts, dabas nāve. Jau dažas dienas pēc šī notikuma bija redzama atdzimšana. Parādījās pirmās skudras, vāveres, pat dzīvnieki, kuri nebija pirms tam redzēti tajā rajonā. Spirit Lake izveidojās jaunā vietā. Izveidojās arī 2 jauni ezeri! Tagad, 38 gadus vēlāk, aug jauni koki, zāle un augi. Atdzimšana notiek. Kaut kam bija jāmirst, lai šis notiktu.

Vēlos jums minēt 2 piemērus, kad kaut kas nomirst, un tad notiek atdzimšana.

Kursa ir samērā maza vasaras vidusskola, kura atrodas Rietumkrastā, Vašingtonas štatā. Audzēkņu skaits nav ne tuvu tik liels kā Garezerā. Vienu vasaru Kursā nenotika, jo nepietika jauniešu. Tad tā atdzima jaunās direktores Indra Ekmanes vadībā. Kursā ir vieta visiem, jauniešiem, kuri prot latviski, tiem, kam latviešu valoda nav tik spēcīga un arī latviski nerunājošiem. Tā ir īpaša vieta, īpaša latviešu ģimene. Šovasar Kursā piedalījās 24 jaunieši. Notiek atdzimšana, jauns ceļš.

Kristietim arī ir nāve un atdzimšana. Mēs dzimstam. Pirmā atdzimšana vai svarīgākais notikums kristieša dzīvē ir kristības, kad Dievs pieņem mūs savā ģimenē kā savus bērnus. Dieva Vārds tiek apvienots ar ūdeni. Mēs saņemam visas Dieva dāvanas, piedošanu, mīlestību un žēlastību. Šis turpinās līdz šai dienai, līdz nāvei, līdz debesīm. Mēs arī piedzīvojam nāvi un atdzimšanu mūsu ikdienā.

Mums ir vajadzīga šāda atdzimšana mūsu ikdienā. No kā? No bēdām, grūtībām, domstarpībām, konfliktiem, grēka, nepareiza ceļa. Aicinājums ir nolikt veco cilvēku malā ceļā uz atdzimšanu, uz jaunu ceļu... Pāvils raksta: Līdz ar Kristu esmu pienaglots krustā, tādēļ nevis es dzīvoju, bet manī dzīvo Kristus. Un mana dzīve miesā tagad ir ticībā uz Dieva Dēlu, kas mani ir mīlējis un atdevis sevi par mani.

Nāve un atdzimšana. Šo ir iespējams piedzīvot pie mūsu Kunga galda Svētajā vakarēdienā. Nāve un atdzimšana. Āmen.

Rīta lūgšana

Dievs, palīdzi man manā neziņā, ..es te maldos! Un dod man kādu zīmi! Sauc balsī mani, parādies man sapņos! Vai sūti draugu man, kas pazīst vārtus, – es nezinu, pa kuriem varētu iet.

Dievs, dod man vienu zvaigzni vakaros! Tās visas runā reizē, un es nesaprotu. Dod vienu zvaigzni, ko es varu klausīt! Un rītos putnu dod, kas mani sauc! Nekad es rītos nezinu, kurp iet. Uz visām pusēm lido putni, tā un šitā. Un visi dzied, un visiem Tava balss. Un, ja nekur nav jāiet, tikai jābūt, tad kur tā vieta ir, kur man ir jābūt? Kur jāizlūdzas nav, kur nevajaga neko dāvināt, – kur pasaule mums pienāk pati klāt.

Dievs, palīdzi man manā neziņā. Dievs, palīdzi man uzdot pareizos jautājumus. Dievs, palīdzi man Tev uzdot galvenos jautājumus. Radi manī jautājumus! Lai zinu, kā Tev jautāt. Dievs, jautā ar mani pats sev, es gribu zināt!

Lai jums atklāsmēm bagāta un svētīga diena!

Imants Ziedonis

Rīgas dievkalpošanu kārtība bija sagatavota jau 1529. g., bet iespēstā veidā iznāca tikai 1530. g. („Kurze Ordnung des Kirchendienstes, samt einer Vorrede von Ceremonien an den Erborn Rath der löblichen Stadt Riga in Liefland, durch D. Joannem Brieszman”). Grāmatai bija pievienotas arī dziesmas, g. k. Lutera, arī vietējo autoru Knopkena un Valdisa. Viena no dziesmām bija arī „Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils”. Kā zināms, tās pirmiespiedums ir Vitenbergas 1528. g. dziesmu grāmatā, no kuŗas nav uzglābāties neviens eksemplārs. Tādējādi Brīsmāņa grāmatā ir viens no vecākajiem dziesmas iespiedumiem. Šī dievkalpošanas grāmata ar jauniem dziesmu papildinājumiem ir iznākusi pavisam 7 iespiedumos, pēdējais 1592. gadā.

Trūka arī autoritātīvas mērauklas mācības jautājumos un vadības. Knopkens un Tegetmeijers bija atzītas personas un rāte tās bija izvirzījusi abu baznīcu priekšgalā, bet viņiem radās domstarpības, īpaši Tegetmeijera pašapzinības dēļ. Pēc Brīsmāņa aizbraukšanas no Rīgas rāte 1531. g. dabūja lemt, ka nevienam no abiem virsmācītājiem nav nekādas priekšrocības, ik pusgadus viņiem jāmainās garīgā darba uzraudzīšanā, viņiem pakļauti visi pārējie mācītāji un baznīcas kalpotāji. Strīdus gadījumus izlems rāte pati. No savas puses rāte šim nolūkam izraudzīja dažus savus locekļus par superintendentiem.

Pēc Brīsmāņa rāte bija sarunājusi baznīcas vadības darbam Prūsijas galma mācītāju Koldicu (Kolditz), viņš atbrauca, bet iekams varēja iesākt savu darbu, sērgā nomira.

No 1543. līdz 45. g. superintendenta amatu izpildīja mācītājs, pēc Lutera un Melanchtona padoma no Holandes Domscolas un baznīcas vadīšanai rātes aicinātais Batuss (Battus). Kārtēju konsistoriju Rīgai un tās patrimonālapgabalam ar jauktu (laicīgu un garīgu locekļu) sastāvu nodibināja tikai 1577. g.

Par latviešu līdzdalību reformācijas gaitā Rīgā diemžēl ir maz ziņu. Latvieši tomēr nekādā ziņā nav atradušies pasīvā lomā. Knopkens un Tegetmeijers abi saistīti ar latviešiem. Pirmais bija krāvēju brālības loceklis un viņu altāra priesteris, otrs mācītājs Jēkaba baznīcā, pie kuŗas jau no seniem laikiem piederēja pilsētā dzīvojoši latvieši un lībieši. Arī latviešu amatu brālības nevarēja palikt neiejauktas tā laika notikumos. Domājams, ka krāvēji savu 1458. g. nodibināto altāri Pēterā baznīcā būs novākuši apmēram tai pašā laikā, kad melngalvi.

Latviešu aprūpei Jēkaba baznīcā rāte, sākot ar 1524. gadu, algoja Tegetmeijeram diakonus par palīgiem. Par tādiem pirmajā laikā darbojušies agrākie priesteri Lorencs Šēdens (*von Scheden*), Pauls Vredings (*Wreding*), Niklavs Rams (*Ramme*, agr. klosterā priesteris Limbažos) un Stefans Krāmers (*Kramer*). Šēdens, Rams un Krāmers ir dzimuši rīdzinieki un varēja būt latviešu valodas pratēji. Kāds cits no Jēkaba draudzes mācītājiem, Johans Eks (*Eck*), agrākais domkapitula loceklis, bija latviešu alusnesēju brālības rakstvedis.

Latviešu dievkalpojumiem Jēkaba baznīcā bija nepieciešama arī latviešu dievkalpojumu kārtība un dziesmas. Par to sagādi patiesi rūpējušies latviešu diakoni. To pierāda 1615. g. Rīgā iespēstā latviešu dziesmu grāmata „*Psalmen und geistliche Lieder, welche in der livländischen Bauersprache gesungen werden*”. Tur atrodama viena Rama dziesma par desmit baušļiem „No szirdes dubben buus tow tieczet” līdz ar gada skaitli 1530, domājams, sacerēšanas laiku. Bez tam šai grāmatā ir vēl divas Eka dziesmas, proti, *Benedictus* (Cacharija slavas dziesma) ar atzīmi 1535. g. („Patteiktz gir tas Kunx, tas Dews Israel”) un „O Jesu Christ, Tu es pattesz czilwex und Dews” ar atzīmi 1537. g.

Lai arī šo dziesmu valoda un dzejas pantmērs ir trūcīgs, var pieņemt, kā tās ir liturģijas sastāvdaļas. Prof. L. Arbuzovs konstatējis, ka abas pirmās ir oriģināli sacerējumi, bet pēdējā dziesma vācu versijā atrodama arī vācu dievkalpošanas kārtības grāmatas 1537. g. izdevumā un tādēļ pieņem, ka ap to laiku varētu būt iespēsta arī līdzīga grāmata latviešiem, iespējams nelielā eksemplāru skaitā, tikai mācītāju

vajadzībām. Neviens eksemplārs līdz šim nav atrasts. Bet ievērosim, ka šī nav vienīgā latviešu grāmata, no kuņas nav uzglabājies neviens eksemplārs.

1586. g. Karalaučos iespiestā latviešu katechisma priekšvārdos cildināti Dobeles draudzes mācītāja Johana Rivija (*Rivius*) nopelni katechisma tulkojuma sagādē. Tā kā Rivijs no 1547. līdz 51. g. darbojās Rīgas Jēkaba baznīcā, pieņem, ka viņa rīcībā bijuši kādi no Rīgas līdzpaņēmti teksti.

Cik maz mums vēl zināms par agrīnām latviešu grāmatām, redzam no Igaunijas valsts arhīva direktora, vēlākā Hamburgas universitātes profesora Paula Johansena (1901 - 1965) publikācijas „*Gedruckte deutsche und undeutsche Messen für Rīga 1525*” (*Zeitschrift für Ostforschung*, Jg. 8, 1959, 523. - 532. lpp.). Sniedzu šī raksta atreferējumu pēc prof. E. Dunsdorfa grāmatas „Latvijas vēsture 1500 - 1600”.

„1525. g. 8. novembrī Lībekas katoliskā rāte konfiscēja mucu ar luteriskiem rakstiem vācu, latviešu, igauņu (pēc Johansena domām, arī lībiešu) valodā, kuņas bija domāts sūtīt uz Rīgu. Tirgotājs, pretojoties konfiskācijai, tomēr mēģināja nosūtīt mucu uz Travemindi iekraušanai kuģī, bet pa ceļam viņu notvēra Lībekas rātes kārtībnieki. Konfiscētās grāmatas rāte nodeva pārbaudei savam sekretāram. Pēdējais atteicās uzņemt šādu atbildību, un beidzot Lībekas domkungi grāmatu pārbaudei izraudzīja teologu komisiju. Komisija atzina, ka vāciski iespiestās grāmatas ir luteriskas, bet par nevācu grāmatām atteicās spriest. Kur grāmatas pēc tam palika, nav noskaidrots. Tā kā uz Rīgu nebija nozīmes sūtīt luteriskos rakstus augšvācu valodā, tad jāpieņem, ka vāciskie raksti – Lutera „vācu mesa” un „kristību grāmatiņa” – bija lejasvācu valodā, un tie tad būtu visagrākie šai dialektā iespiestie luteriskie raksti. Pēc Lībekas doma dekāna Johana Branta dienasgrāmatas redzams, ka konfiscētajā mucā grāmatas bija arī latviešu un igauņu valodā, kas sūtītas tautām, kur kristīgā ticība vēl nav nostiprinājusies. Pēc Johansena domām, nevācu mesu tulkojis Nikolajs Ramms, Rīgas latviešu mācītājs un latviešu alusnesēju un sālsnesēju tildes rakstvedis, kā latviešu, tā lībiešu valoda, un muca īstenībā bijusi tikai viena nevācu mesas grāmata, sacerēta trīs valodās: lībiešu, latviešu un igauņu. Biezais šīs domas apstrīd un pamatoti pierāda, ka Johansens pārpratis Branta dienasgrāmatas tekstu. Pēdējā teikuma daļa jātulko nevis „lībiešu, latviešu un igauņu valodā”, bet gan: livoniešu – latviešu un igauņu – valodā. Tāpat Biezais neuzskata par pierādītu, ka grāmata bijusi vairākās nevācu valodās, bet tai vietā izsaka ticamu iespēju, ka uz Rīgu sūtītas tikai latviešu grāmatas ar parallēlu vācu tekstu.

Mēģinot rekonstruēt grāmatas saturu pēc 1530. gada Brīsmāna vācu mesas eksemplāra, Johansens spriež, ka mesa sākusies ar ievadu (*introitus*) – psalmiem. Sekojusi *Kyrie Eleison* un *Gloria in excelsis*. Pēc tam mācītājs no altāra novēl draudzei „tā Kunga klātieni”, uz ko draudze atbild. Seko kopēja lūgšana, tad pusnodaļas epistulu nolasījums. Pēc tam draudze dzied *Alelujā!* vai svētku dziesmu, un mācītājs nolasa evaņģēliju. Tad draudze dzied ticības apliecinājumu. Mācītāja sprediķis (svētruna, lekcija) ierobežots vienas stundas apmērā. Noslēgumā liturģija. Mācītājs dzied Tēvreizi līdz sestajai lūgšanai, un draudze vai koris atbild ar septīto lūgšanu. Lūgšanu nenoslēdz doksolōģija, bet tikai *Āmen!* Pēc svētīšanas dievkalpojums beidzies.

Kaut arī vienu mucu ar luteriskiem rakstiem konfiscēja, nav domājams, ka tā bija vienīgā, tāpēc iespējams, ka latviešu pirmā luteriskā grāmata, kas būtu arī pirmā latviešu grāmata vispār, tomēr Latviju sasniedza. Ka tā vēl līdz šim nav atrasta, ir tikai mudinājums pētniekiem to meklēt.”

Reformācijas tālākā gaitā mūsu zemē nozīmīgs bija 1561. gads. Šinī gadā beidza pastāvēt Livonijas ordeņa valsts. Visus gadus laiku pa laikam mūsu zemi bija postījuši krievu iebrukumi. 1558. g. bija sācies plašāks krievu pasākums, t.s. Livonijas kaŗš. Paredzēdami nespēju pretoties iebrucējiem, Sāmsalas un Kurzemes bīskapi savas teritorijas 1559. g. pārdeva Dānijai, Tērbatas bīskaps Zviedrijai,

bet Rīgas virsbīskaps un ordeņa mestrs 1561. g. padevās Polijai. Zemgali un pārējo Kurzemi (t.i. bez Kurzemes bīskapa teritorijas, no kuŗas vēlāk izveidojās Piltenes prāvesta iecirknis), ordeņa mestrs Gothards Ketlers ieguva sev par hercogisti Polijas protektorātā. No Vidzemes un Latgales Polija izveidoja savu Pārdaugavas hercogisti.

Livonijas ordeņa vasaļu delegācija 1561. g. 28. novembrī Viļņā iesniedza karalim Sigismundam Augustam savu uzticības apliecinājumu līdz ar prasību, „lai paliktu neaizskarta mūsu svētā ticība, pie kuŗas mēs līdz šim esam turējušies, mūsu skaidrotās baznīcas mācības, kā tās atrodas evaņģēlijā, apustuļu un Nīkajas baznīcas sapulces rakstos un Augsburgas ticības apliecībā.”

Nav svarīgi, vai karalis šīs prasības (t.s. Sigismunda Augusta privilēģiju) apstiprinājis vai tā, karalim pēkšņi aizbraucot, palikusi neparakstīta. Ļoti zīmīga ir tikai pašu prasību uzstādīšana. Tā liecina, ka vienas paaudzes laikā vasaļi bija kļuvuši luterāņi un viņi gribēja palikt pie savas ticības. Šai prasībai bija arī savs juridisks pamats. Ķeizara Kārļa 1555. g. Augsburgā sasauktā saeima bija lēmusi, ka zemes kungiem bija atļauts izšķirties, pie kādas reliģijas tie ar saviem pavalstniekiem grib palikt (t.s. Augsburgas ticības miers). Vasaļi savu saimniecisko un tiesisko priekšrocību apstiprināšanu varbūt būtu panākuši pat vieglāk, pirmā vietā neizvirzot savas reliģiskās prasības. Tādēļ nav pamata marksistu vēsturniekiem apgalvot, ka ticības maiņa mūsu zemē notikusi tikai zemes valdītāju šķiru personisko aprēķinu dēļ.

1561. gadā notikušās pārmaiņas mūsu zemē uz reformācijas gaitu atsaucās divējādi – pozitīvi un negatīvi. Vispirms pakavēsimies pie negatīvās ietekmes.

Polija bija pārsvarā katoliska valsts. Vidzemes un Latgales nonākšana Polijas rokās pavēra ceļu pretreformācijai. Sigismunda Augusta valdīšanas laikā (t.i. līdz 1572. g.) no tās daudz nekā nemanīja. Vispirms, pats karalis reliģiskās lietās bija iecietīgs, un Polijas saeimā tai laikā bija protestantiem pat pārsvars. Bez tam karalis bija aizņemts kaŗos. Stāvoklis mainījās, kad par karali kļuva Stefans Batorijs (1576 - 1586). Viņš bija fanātisks katolis un neslēpa, ka spraudis par mērķi Pārdaugavas hercogistē „izskaust hairetiķus un dēstīt katoļu ticību”. Rīgas pilsēta tādēļ bija vilcinājusies ar uzticības zvērestu Polijai līdz pat 1581. gadam. Tā arī karalim bija kā dadzis acis. Mazpilsētās un laukos vietām katoļu baznīca turpināja pastāvēt kā vienīgā vai arī blakus luterāņiem.

Kad Livonija kārtas Stefanam Batorijam atgādināja Sigismunda Augusta viņām apstiprinātās privilēģijas, Batorijs nelikās par to dzirdēt. Viņš esot par Livoniju cīnījies ar krieviem, nevis to saņēmis kā mantojumu, tādēļ nejutoties saistīts ar priekšgājēju solījumiem. Miera noslēgšanā ar Krieviju (Zapoljas līgums 1582. gadā) viņam bija bijis liels palīgs pāvesta sūtītais diplomāts, jezuīts Antonijs Posevīns (*Possevino*). Šis jezuīts ieradās Livonijā un rūpīgi iepazīnās ar apstākļiem. Par novēroto viņš ziņoja pāvestam Gregoram XIII 1583. gadā. Posevīns ieteica: 1. atjaunot katoļu bīskapiju, kuŗai pēc Vilhelma Brandenburga nāves 1551. g. nebija vairs iecelts pēcnācējs, 2. sagādāt pietiekamā skaitā katoļu priesterus un nodrošināt viņiem iztiku no protestantu pārņemtajiem katoļu baznīcu īpašumiem, 3. rūpēties par izglītību un katoļu grāmatu iespiešanu un 4. kaŗā zaudētos iedzīvotājus aizstāt ar kolonistiem no katoļu zemēm.

Raksta turpinājums (pēdējā daļa) sekos nākamajā Svētrīta Zvanu izdevumā.

DRAUDZES DZĪVE

Mugursomas rajona bērniem

Mūsu draudze šogad ir savākusi 40 jaunas mugursomas baznīcas rajona trūcīgiem bērniem un \$1,000 skolas piederumiem. Mugursomas vācām, sadarbojoties ar Ace in the City organizāciju. 11. augustā svinīgā pasākumā tika izdalītas 352 mugursomas, to skaitā arī mūsējās. Paldies visiem, kuri piedalījās šajā akcijā!

Sadraudzības stundās baudām īsfilmas “Atslēgas” par Latvijas vēsturi

“Atslēgas” stāsta par Latvijas valsts vēstures nozīmīgākajiem jeb “atslēgas” notikumiem, personībām un pagriezieniem no 1918. gada līdz mūsdienām. Katra sērija ir 15 minūtes gara un apskata vienu notikumu. “Atslēgu” mērķis ir katru izvēlēto notikumu atklāt no neparasta skatupunkta, it kā “atslēdzot durvis” uz mazāk zināmiem un tāpēc īpaši intriģējošiem faktiem. Šāda izzinoša pieeja, apejot ierastos vēstures pasniegšanas stereotipus, skatītājiem ļaus it kā zināmo ieraudzīt citām acīm un sen notikušo – labāk izprast kontekstā ar šodienas pieredzi. “Atslēgas” veido producenti “VFS Films”, raidījuma autors un vadītājs – Mārtiņš Ķibilds.

Dāmu saimes ziņas

Jūlija un augusta mēnešos pie galdiņa kalpoja Aija Vikmane, Rita Drone. Ziedus uz altāra lika Aija Vikmane, Laimonis Sproģis, Dzintra Prīlapa, Rita Drone. Par uzkodām rūpējās Ilga Dulbe, dāmu saime, Baiba Olingere, Irēne Rudzīte, Anita Jurēviča.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar jūlija/augusta/septembra mēneša darba grupas vadītāju Irēni Rudzīti: 612-781-9912.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Limai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pa vasaru lasīja Ingas Ābeles grāmatu “Klūgu mūks”. Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 26. septembrī, plkst. 10:00 baznīcas lejas telpās. Visi mīļi aicināti!

Kanādas diena un Amerikas neatkarības diena Demandtu mājā

Svētdien, 1. jūlijā, lietum līstot, svētbrīdi noturējām mācītāja Dāga, Edijas, Roberta un Harija mājā, atzīmējot Kanādas dienu un ASV neatkarības dienu. Sekoja sadraudzība ar gardiem ēdieniem, ieskaitot kliņģeri (paldies Vilim Vikmanim!) un ģipšu svētku kūku (paldies Zintnieku ģimenei!). Varējām atsvaidzināt savas zināšanas vai arī uzzināt kaut ko jaunu par Kanādu prāta asināšanas (Trivia) spēlē. Klātesošie bija labā omā, lai piedalītos foto sesijā. Visas bildes apskatāmas mndraudze.org mājas lapā.

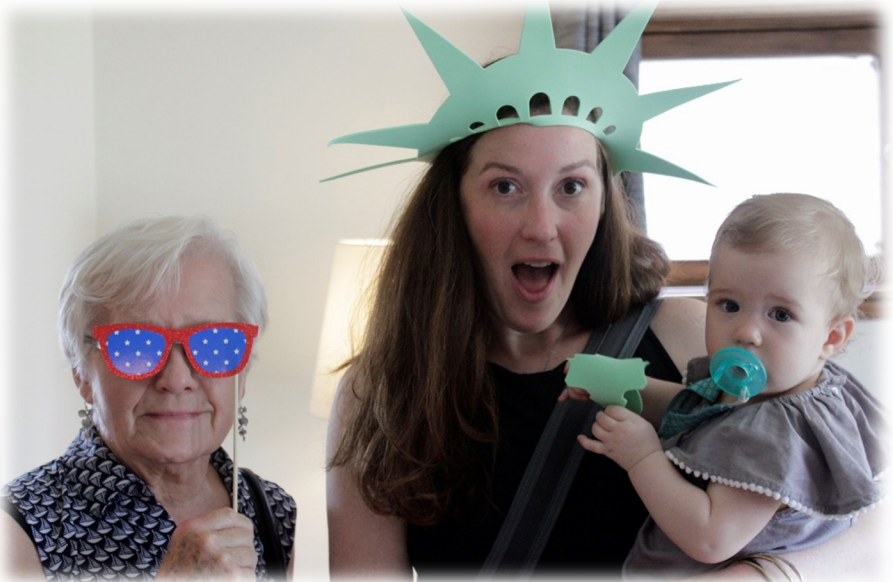

Kungi! No kr. Visvaldis Nagobads, Gerolds Luss, Vilis Vikmanis un Laimonis Sproģis.

Vēl viena Brīvības statuļa bez saulesbrillēm, bet ar bumbu – Sofija Krāmere.

Guna Kalmīte Skujiņa (no kr.) ar vēl vienu Brīvības statuļu Katie Skujiņu un mazo Beatrix.

Brīvības statuļa ar saulesbrillēm – Maruta Grean.

Augšā pa kr. Anderson ģimene: Sara (no kr.), Luci, Roger, Dottie un Willie. Willie ir firmas "Crown Construction" īpašnieks, šī firma būvēja mūsu baznīcas liftu.

Augšā pa labi no kr. Brīvības statuja Dzintra Prīlapa un Andris Akmeņkalns.

Sandra Zintnieks (no kr.) un Rūta Beķere.

Demandtu ģimene, uzņemot viesus!
Visas bildes uzņēma Edija ar Sara Anderson palīdzību.

Daumants Priedītis.

Divas svētīgas nedēļas Kursas latviešu vasaras vidusskolā

Man bija tas gods divas nedēļas kalpot Kursas Rietumkrasta vasaras vidusskolā. No 23. jūlija līdz 3. augustam es jauniešiem mācīju ētikas/ticības mācību. Mācīju par Bībeli, baznīcu un padziļināti stāstīju par LELBA labdarības projektiem, kā arī uzdevu jauniešiem grupās izdomāt jaunu ideju nākotnes labdarības projektam. Vidusskolas laikā arī novadīju svečīšu dievkalpojumu un sprediķoju Sietlas draudzē, kalpojot kopā ar prāvesti Dairu Cilni. Māc. Dāgs Demandts

Bildē augšā pa kr. Zippa Čuriskis un māc. Dāgs, augšā vidū pie karoga, pa labi prāv. Daira Cilne un māc. Dāgs. Bildē apakšā kopbilde pie Mount St. Helens.

**Atvadoties no Ģirta Jātnieka
Pēc dievkalpojuma lejas telpās 2018. gada 12. augustā**

Mīļais Ģirt, cienījamie draudzes locekļi un viesi!

Šodien mēs atvadāmies no Ģirta, kurš pārceļas uz austrumu krastu tuvāk sava dēla ģimenei. To mēs, visi, labi saprotam un vēlam viņam dievpalīgu un labu lietu izkārtojumu bez grūtībām, bez šķēršļiem. To ir samērā viegli pateikt, bet daudz grūtāk to nākotnē saredzēt, cik daudz mums viņa pietrūks.

Viņš mūsu draudzei un latviešu sabiedrībai ir devis un veltījis daudz sava brīvā un neatmaksājamā laika, kā piemēram, Minesotas latviešu studentu klubam, latviešu skolai, skautu organizācijai, savai studentu korporācijai Latvia, Daugavas Vanagu organizācijai, draudzes korim, draudzes padomei, pērminderu kopai, kā arī neskaitāmiem, sīkiem darbiņiem un projektiņiem, lai mēs kā sabiedrība saglabātu latvietību savā sirdī. To ir vēlējušies darīt un to arī ir darījuši Ģirta vecāki, ģimene, viņa bērni un, šķietami, arī bērnu bērni. PBLA savā ziņu portālā 10. augustā izteicās:

“Saglabāt sevī latvieti ir tas pats, kas saglabāt sevī Latviju. Tiklīdz Latvija no sirds ir izkritusi, atkrīt arī jēga būt latvietim. Tamdēļ sekmīgākie latviskuma kopēji bijuši 2. pasaules kara bēgļi un viņu pēcteči. Viņi Latviju pameta ar smagu sirdi tieši tāpēc, ka sirdī palika Latvija. Nevis rūgtums par Latviju, bet ilgas pēc Latvijas. Mūsdienās cilvēki brauc prom ar sajūtu, ka Latvija viņus aplaupa, turpretī toreiz – ka Latvija viņiem ir nolaupta. Tas atšķir politisko trimdu no sadzīviskas. Politiska cīņa par Latvijas atgūšanu bija galvenais iemesls palikt latviešiem.”

Ģirta vecāki, minētie bēgļi un viņu pēcteči tieši reprezentē augstāk minēto.

Par visu to mēs viņam pateicamies tikai ar sirsnīgu paldies, rokas spiedienu un laba vēlējumiem. Viņš arī citu vairāk nevēlas, mantu, ko ņemt līdzī, viņam pietiek, un fiziski mūsu draudzību viņš līdzī paņemt nevar. Un tā mēs atvadāmies. Ģirts bija viens no retajiem, kas bez atrunāšanās uzņēmās rakstīt draudzes padomes protokolus, būt par K!K!M! sekretāru un rakstīt konventu protokolus, vienmēr protokola sākumā viņš pierakstīja temperatūru telpā. Par to mēs tagad smaidām, bet tas bija kaut kas neparasts, neikdienišķs, tas mums pietrūks.

Ģirta Curriculum Vitae ir bagāta un krāsaina, bet arī pagara, visu nevarēšu apskatīt, tādēļ, pats kā bijušais militārists, izcelšu tikai vienu. 1968. gada novembrī Ģirts tiek sūtīts uz Vjetnamu, kur norisinās asiņaina kara darbība. Viņš tiek paaugstināts par kapteini un sastāv 1. signālu brigādē, kas ir atbildīga par Amerikas armijas tālās distances sakaru tīkliem, ir dienējis raidstacijās ziemeļos no Saigonas, ieskaitot Da Nang, Pleiku, Hue, Cam Ranh Bay, vietas, kuras mēs dzirdējām tikai televīzijā kara ziņojumos. Par nopelniem, veicot uzdevumus augstākā pakāpē, Ģirts tiek apbalvots ar Bronze Star. Vēlāk kā civilists Ģirts strādāja Honeywell firmā kā projektu inženieris ASV valdības projektos, par kuriem viņš nedrīkst runāt.

Nobeidzot vēlos tev izteikt paldies no mūsu draudzes, kas ir daudz saņēmusi no tevis ne tikai kā latvieši, bet arī kā amerikāņi. As a former US combat marine let me salute you and say – Thanks for your service for our country, sir!

Laimonis Sproģis

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

LAIKS LATVIEŠU SKOLAS 68. MĀCĪBU GADAM!

Mineapoles – St. Paulas latviešu skola aicina ikvienu, kam ir interese, piebiedroties mūsu kuplajam bērnu (vairāk par 30!) un arī skolotāju pulciņam! Skolu var sākt apmeklēt no 3 gadu vecuma! Šogad mums būs bērnudārza grupiņa, sagatavošanas, 1., 3., 5., 6. un 8. klase. Skolā mācām latviešu valodu un literatūru, ģeogrāfiju, rotaļas, ticības/ētikas mācību, dziedāšanu, dejošanu (piedalāties Tautību festivālā!) un kokli. Mācību gada garumā blakus mācību stundām rīkojam un atzīmējam dažādus svētkus, kā piemēram, Mārtiņus, skolas eglīti, Draudzīgo aicinājumu, Sirsniņdienu u.c. Darbosies arī grupa pieaugušajiem latviešu valodas apguvei skolotāja Pētera Kalniņa vadībā.

→ **Pirmā satikšanās būs sestdienā, 8. septembrī, 10:00 no rīta, kad aicinām pulcēties Loring parkā pie bērnu spēļu laukuma.** Izskriesim, izstaigāsim vai izbrauksim ar riteni Latvijas kontūru! Velciet latviskus T-krekļus! Sekos latviešu skolas rīkots pikniks ar desiņām un pašu nestiem groziņiem.

Adrese: 1382 Willow St, Minneapolis, MN 55403

→ **Pirmā skolas diena būs sestdienā, 15. septembrī, plkst. 9:00 latviešu baznīcas telpās (3152 17th Ave S, Minneapolis).**

Vairāk informācijas var iegūt pie skolas pārzines Indras Halvorsones
ikulite@yahoo.com vai 612-382-3910

KORIS

Draudzes koris atsāks mēģinājumus
trešdien, 5. septembrī, plkst. 6:30 vakarā, draudzes nama lielajā zālē.

Mēģinājumi notiek trešdienu vakaros, plkst. 6:30. Visi būs mīļi gaidīti –
pašreizējie, bijušie un jauni dziedātāji!

Guna Kalmīte Skujiņa, kora diriģente (612-340-0589)

Inta Grāvīte, kora priekšniece (763-559-1795)

IZSKRIEN LATVIJU UN BĒRNU SVĒTKI

Sestdien, 8. septembrī, plkst. 10:00 aicinājums ikvienam aktīvam skrējējam vai gājējam izskriet, iziet vai izbraukt ar riteni Latvijas kontūru Loring parkā! Sekos latviešu skolas bērnu svētki. Skat. reklāmu.

PĀRRUNAS PAR SAEIMAS VĒLĒŠANĀM

Svētdien, 16. septembrī, plkst. 11:30 draudzes nama lejas zālē. Skat. reklāmu.

TIKŠANĀS AR ĢENERĀLLEITNANTU RAIMONDU GRAUBI

Svētdien, 23. septembrī, plkst. 11:30 draudzes nama lielajā zālē. Skat. reklāmu.

LU 99. GADASVĒTKU AKTS

Svētdien, 30. septembrī, plkst. 11:30 draudzes nama lielajā zālē. Skat. reklāmu.

TIKŠANĀS AR CENTRA "MARTAS" VADĪTĀJU ILUTU LĀCI

Trešdien, 3. oktobrī, plkst. 17:00 draudzes nama lejas zālē. Skat. reklāmu.

13. SAEIMAS VĒLĒŠANAS

Sestdien, 6. oktobrī, no plkst. 7:00 rītā līdz plkst. 20:00 vakarā draudzes namā.

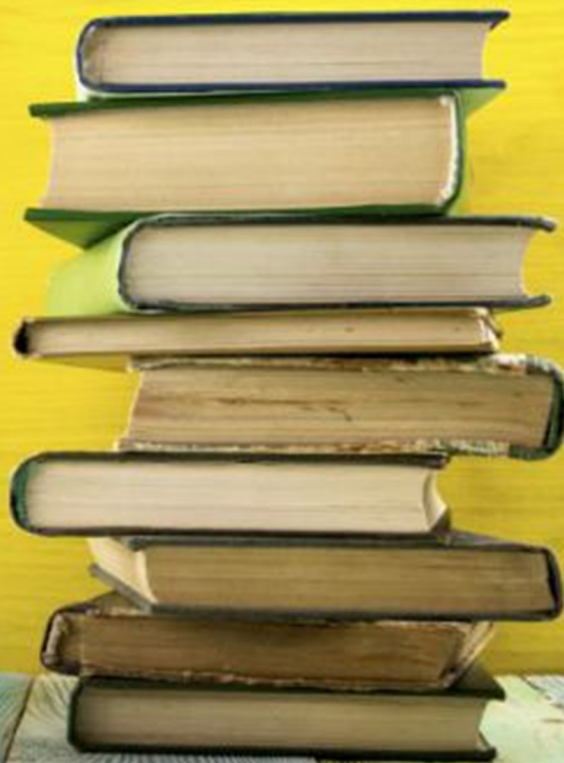
GRĀMATU MĪLĒTĀJI!

Latvijas simtgades ietvaros Mineapoles centrālajā bibliotēkā tiks rīkota izstāde par latviešu grāmatām un grāmatu mākslu. Vai tu varētu palīdzēt?

Meklējam grāmatas, kas rakstītas vecā ortogrāfijā, grāmatas, ko lasītāji ir paši ar savu rokrakstu pavairojuši 40s gados, grāmatas ar īpaši skaistiem iesējumiem un skaistiem ādas vākiem.

Lūdzam sazināties ar Baibu Olinger oling005@gmail.com; 651-340-4236 vai Annu Hobbs annarudite@gmail.com; 651-213-0950.

Paldies!

Latvija
100

Vai šogad biji Latvijā? Vai citu gadu?
Vai fotogrāfēji?
Izstādīsim savas mīļākās fotogrāfijas,
kas uzņemtas Latvijā!

Atzīmēsim Latvijas simtgadi ar
FOTO IZSTĀDI
draudzes namā novembrī.

Foto vēlami 8" X 10" izmēros,
iesniegšanas termiņš:
no 21. līdz 24. oktobrim.

Ne vairāk par četrām fotogrāfijām no
personas.

UZMANĪBU, FOTOGRĀFI!

Jautājumi? Maija Zaeska: mzaeska@gmail.com
763-972-2521 vai 952-454-4172

Ivara Miķelsona atmiņas, pieminot tēvu Valdi Miķelsonu

In consideration of our non-Latvian speaking friends and relatives, the eulogy and remembrances of Valdis will be presented in English.

Valdis lived a long and engaging life. He passed away peacefully only 4 days before he would have reached his 90th year of life. Kindness, compassion, a keen intellect, a broad appreciation for the arts and a rich sense of humor are a few of the qualities that describe his life.

1. He was born in Riga, Latvia on July 17, 1928 and had a younger sister Ilze (who recently passed away in Phoenix, AZ). Valdis spent his youth and early adulthood during the 2nd World War surviving an oppressive occupation, only to leave his homeland after the Soviet occupation. Even during those difficult times of war his keen mind was at work in thwarting the efforts of their unwelcome occupiers. One story I recall was during a time when the foreign troops were roving across the countryside looking to procure any food, livestock and useable items. I recall the satisfaction dad felt while describing how he removed the ball bearings from his bicycle and buried them in a safe place so the Soldiers left behind his broken and “unusable” bike.

2. After the war, he and his family could not return to Soviet occupied Latvia so he remained in the displaced persons camps in Germany and eventually found his way to university studies in Bonn, where he met his future wife, Velta.

3. While his mother, father, and sister found their way to the United States in the 1950's, he remained in Germany interned in a sanatorium for tuberculosis patients. He received word that his mother was dying of cancer and months later obtained special travel permission. He arrived barely in time to attend her funeral and burial. In the meantime his TB improved and he wished to remain in the US with the rest of his family. He appealed to a US Senator from Minnesota and his story even caught the attention of a newspaper columnist. Through the efforts of the Senator, a pervasive national attitude of acceptance of immigrants from Europe after the war and perhaps some good fortune, a special bill was written, passed and signed into law by the President... Valdis was allowed to stay and become a US citizen.

4. His life in America was marked by a long career at 3M company, raising a family and maintaining his ties with other Latvians through the church, Latvian concert association and the Latvian fraternity. For over 30 years, dad applied his scientific knowledge as a research physicist and receiving several patents for his work.

5. Once he retired, he was able to pursue his love of photography and explore his creative mind with the endless ways to manipulate his images on the computer. He had a real talent for transforming an ordinary image into a beautiful creative work of art. His appreciation for the arts included years of volunteer efforts with the Latvian concert organization in coordinating and arranging performances from visiting artists, musicians and theatre groups. He took pictures of all of the various actors and musicians in their performances and was asked to hold a photography exhibit in Riga displaying a selection of his

photographs of these actors and musicians. Ralfs and I were fortunate in attending the opening of his exhibit with our dad and then exploring some of his favorite places in Riga with him as our guide.

6. Dads love of nature and the outdoors passed on to his children through the many hunting and fishing trips he took us on. Somehow the sense of adventure and excitement always overcame the hardships of clouds of mosquitoes, trudging through the woods to the deer stands, or shivering in the duck boat in the freezing rain.

7. In his later years as declining health took its toll, his participation in those activities decreased, but his spirit and enthusiasm never waned.

8. His standards for truth and accuracy in facts were always present. For example, once when reviewing his medical records with one of his doctors, he became upset upon discovering an error: The record indicated the cause of a broken rib was from being kicked by a donkey. It was in fact caused by being gored by a bull while photographing a rodeo event. He insisted that the record be corrected!

9. Dad also was a caring and loving grandfather. He was generous with his gifts and praise and patient with all the ways in which youthful energy is released. We will always be thankful for his support and for his encouragement.

10. We will always remember him as a kind and gentle man with an ever present sense of humor and a compassionate spirit that would embrace all who were blessed to know him.

Pateicības

Sirsnīgs paldies mācītājam Dāgam un draudzei par apsveikumu manā 90. dzimšanas dienā. Paldies māc. Dāgam par apciemošanu mājā, par Svēto vakarēdienu, aizlūgumu un par skaistajām puķēm manā 90. dzimšanas dienā.

Sirsnīgs paldies, Elfrida Liepa un ģimene

Draudzes kafijas stundas dalībniekiem,

Sirsnīgi pateicos par skaisto kartiņu ar vēlējumiem uz manu ātru atveseļošanos.

Aija Vijuma

Dag,

Thank you for your ministry of leading the chapel service at Presbyterian Homes on August 26. It was a blessing to our residents as they were given the opportunity to worship our great God. Your time, energy and interest in ministering to our seniors is appreciated.

God bless you! Pastor John Goertz

Mīļā Skaidrīte!

Sirsnīgs paldies par jauko Mineapoles latviešu skolas atmiņu grāmatu! Mums vēl ir tik jaukas atmiņas no tiem gadiņiem, kad dzīvojām Mineapolē. Bija forši ieraudzīt mūsu bērnus un viņu draugus tajā grāmatīnā.

Sirsnībā, Laura Ramane

Marita Pelēce par vasaru Latvijā

Es saņēmu stipendiju no ALAs (Amerikas latviešu apvienība), lai vasarā varētu strādāt par praktikanti Okupācijas muzejā Latvijā. Lai izpildītu stipendijas prasības, man bija jānostrādā 150 stundas 6-8 nedēļu laikā. Pēc šīs iespējas strādāt Okupācijas muzejā, daudzi pazīstami cilvēki katru vasaru atgriežas Latvijā, lai tur strādātu un dzīvotu, daži plāno pārcelties uz Latviju, ieskaitot mani.

Pirmās divas dienas Latvijā es ar omu Zīlīti Pelēci apmeklēju Brīvdabas muzeja gadatirgu. Dēļ lielās laika starpības starp Ameriku un Latviju, gadatirgū mēs bijām miegainas, bet tomēr baudījām to vidi, ēdienu un skaistos audumus. Beidzot man bija tā iespēja apskatīt visu ar savām acīm, nevis tikai caur fotogrāfijām. Man arī bija tā iespēja dejot un baudīt folkloras festivālu "Baltica", kā arī Dziesmu un deju svētkus no dalībnieces skatu punkta ar Rīgas Danču klubu. Man iznāca piedalīties tikai vienā mēģinājumā, un pēc sešām dienām, sestdienā, notika Balticas atklāšanas gājiens!

Otrajā mēnesī bija daudz jāstrādā, jo jūnijs bija pilns ar visiem festivāliem. Jūlijā arī piedalījās 2x2 jauniešu nometnē Zaļeniekos. Tur piedalījās kultūras un mākslas ievirzē. Skatījāmies filmas, kuras ir saistītas ar simtgadi, tās analizējām un pārrunājām viens ar otru. Piedalījās kreklkleitas nodarbībā, kur iemācījās vienu no veidiem, kā šūt drēbes vikingu laikmeta stilā, kā to reiz darīja.

Baudīju darbu, jaukos cilvēkus, ar kuriem strādāju. Bija patīkami redzēt, ka, izpildot darbus, cilvēki man uzticējās. Dažas dienas tika veltītas, nododot rakstus Nacionālās bibliotēkas arhīvam un apskatot bibliotēku.

Pēdējo reizi biju Latvijā pirms pieciem gadiem, piedalījās "Sveika, Latvija!" divu nedēļu braucienā pa Latviju, atliku Garezeru un paliku Rīgā ar ģimeni. Zinot, ka 2018. gada vasarā būs XXVI Dziesmu un XVI Deju svētki, Baltica un simtgades notikumi, es gribēju tur būt uz vietas. Gribētu atkal piedzīvot šādu iespēju, lai tiešām varētu redzēt, kā tur noris dzīve, un vai es tur iederos.

Izsaku pateicību ALAi par man piešķirto stipendiju!

Marita Pelēce (bildē pa kreisi ar ziediem, pa labi Rasa Liepiņa)

Volejbola spēles Latvijā

ALA (Amerikas latviešu apvienība) sporta komandas pirmoreiz Latvijā ieradās 1990. gadā. Šo tradīciju turpina ik pa trīs, četriem gadiem. Sportistes no dažādu pavalstu koledžām un universitātēm sabrauca lidostā pirms ceļa uz Latviju. Šogad pārstāvēta bija Kalifornija, Mičigāna, Minesota un Indiāna. Parasti latviešu sportisti satiekas vasarās Gaŗezera nometnē, un katru rudeni notiek Amerikas latviešu meistarsacīkstes.

Šogad mūsu volejbola komandu treneri bija Andris Kārklīšs un Mārtiņš Nora, savulaik spēlējuši ASV studentu izlasēs, arī Rīgā.

ALA komandas Koknesē sacentās volejbolā ar Kokneses vīriešu un junioru, kā arī ar Rīgas Volejbola skolas U-17 meiteņu komandām. Koknesieši uzvarēja vīru spēles, bet amerikānietes pieveica Rīgas meitenes.

ASV meiteņu volejbola komanda Latvijas simtgades spēlēs ar treneri Mārtiņu Noru.

Vai jūs vēlaties zināt, kas notiek Dvīņu pilsētās sakarā ar Latvijas simtgadi?

Tad apmeklējiet celebratelatvia.com

Šajā lapā var atrast visu informāciju par notikumiem, kas notiks katru mēnesi līdz lielajam sarīkojumam 18. novembrī Landmark centrā St. Paulā.

Lūdzu nāciet un piedalieties šajos pasākumos!

celebratelatvia.com

Do you want to know what is happening in the Twin Cities for the
Latvian Centennial?

Then visit celebratelatvia.com

You will find all the information you need in one place, what is happening each
month until the big Celebrate Latvia 100 event at
Landmark center in St. Paul on November 18.

Please come and join us for all the fun!

Latvija
100

IZSKRIEN LATVIJU UN BĒRNU SVĒTKI SESTDIEN, 8. SEPTEMBRĪ, PLKST. 10:00

Aicinājums ir ikvienam aktīvam skrējējam vai gājējam izskriet, iziet vai izbraukt ar riteni Latvijas kontūru!

Sekos latviešu skolas bērnu svētki.

Visi laipni lūgti piedalīties!

Tiekamies Loring parkā Mineapolē: 1382 Willow Street.

RUN LATVIA AND CHILDRENS FESTIVAL SATURDAY SEP 8, 2018 @ 10AM

Join us in running the contour of Latvia around Loring Park!

Childrens festival to follow, everyone is welcome!

**TIKŠANĀS AR ILUTU LĀCI
CENTRA "MARTA" VADĪTĀJU
TREŠDIEN, 3. OKTOBRĪ, PLKST. 17:00
DRAUDZES NAMA LEJAS ZĀLĒ,
BŪS VIEGLAS VAKARIŅAS**

Resursu centrs sievietēm "Marta" ir nevalstiskā organizācija, kas aizstāv sieviešu tiesības un sniedz atbalstu krīzes situācijās.

LATVIJAS REPUBLIKAS SAEIMA

INFORMĀCIJA UN PĀRRUNAS PAR PIETEIKTAJIEM PARTIJU UN
PARTIJU APVIENĪBU SARAKSTIEM
LATVIJAS REPUBLIKAS 13. SAEIMAS VĒLĒŠANĀM

Pārrunas 2018. gada 16. septembrī
Plkst. 11:30 draudzes nama lejas zālē

Programmā:

1. Īsa informācija par Latvijas vēlēšanu sistēmu un organizāciju. Kas jāņem vērā balsojot un kur ņemt informāciju? – Indra Halvorsone, Mineapoles vēlēšanu iecirkņa vadītāja
2. Īss pārskats un pārrunas par vēlēšanām reģistrētajiem partiju un partiju apvienību kandidātu sarakstiem. – Dr. Jānis Dimants

Ārpus Latvijas dzīvo 130 702 balsstiesīgie – pārrēķinot sanāk 8.44% no visiem balsstiesīgajiem, un pēc Cimdara kunga (Centrālās vēlēšanu komisijas vadītājs) vārdiem – ja visi diasporas balsstiesīgie nobalsotu, tad varētu ievēlēt aptuveni 8 deputātus (no 100). Diasporas balsis aiziet par kandidātiem Rīgas apgabalā.

LR vēstnieks ASV Andris Teikmanis mūs uzrunā:

“AICINĀM NE TIKAI TURĒT LATVIJAS PASI, BET ATBILDĒT PAR SAVU VALSTI.”

IECIRKNIS BŪS ATVĒRTS NO PLKST. 7:00 RĪTĀ LĪDZ PLKST. 20:00

13.SAEIMAS VĒLĒŠANAS

2018.GADA 6.OKTOBRIS

Piedalīsimies vēlēšanās Par ko balsosim?

Lai saglabātu savu latvisko identitāti un piederības sajūtu, ko nevaram noliegt vai vienkārši atņemt, ir jāpiedalās vēlēšanās un jābalso, tā apliecinot un stiprinot savu pārliecību par Latvijas valsti, tās spožāku nākotni. Kā Latvijas pilsoņi būs atbildīgi par to, jo mums ir dota vienreizēja izdevība to darīt un veikt tagad. Nepalaidīsim to garām. Jā, būs arī tādi tautieši, kuri mēģinās noliegt sevi, uzdototies par ko citu, lai gan labi zina un apzinās, kas viņi īsti ir. Būs visādi citi aizbildinājumi un gudras, un ne tik gudras, atrunāšanās nebalstot. Neiespaidosimies no “bezmaksas solījumiem”, balsosim par latviski nacionālām, spēcīgām partijām, kur nav pagātnes rēgu. Balsosim par jaunām sejām ar rīcības skatījumu uz nākotni. Izvēlēsimies partijas, kurām varētu būt iespēja tikt ievēlētām Saeimā, un ne tikai, bet tas celtu deputātu skaitu ceļā uz stipru un stabilu valdību. Piemēram, jāatbalsta “Jaunā Vienotība”, “Nacionālā apvienība” un citas pozitīvi radošas, latviskas partijas. To visu mēs varam, jo gribam.

“Politisko partiju aptaujās (reitingos) diasporas (ārzemju) vēlētajū nodomi netiek atspoguļoti vispārīgi,” saka Elīna Pinto, Eiropas latviešu apvienības (ELA) vice-priekšsēde. Tāpat tiek teikts, ka “mēs īpaši nebraucām uz ārzemēm pie tautiešiem.” Personīgais kontakts ir vissvarīgākais – tieša uzrunāšana, acīs skatoties, roku paspiežot un uzsitot uz pleca. Tā visa trūkst. Arī neesam uzrunāti caur ārzemju latviešu presi – Laiku, Latvija Amerikā, Brīvā Latvija, Austrālijas Latvietis, Latvietis, PBLA Ziņas, lai gan esmu šo izdevību norādījis rakstiski vairākas reizes šajās dienās. Tas viss norāda uz zināmu un apzināti nepārdomātu rīcības trūkumu tieši tagad. Un tādēļ mēs, ārzemēs dzīvojošie Latvijas Republikas pilsoņi, jūtamies ignorēti un pat aizmirsti.

Jāmaina attieksme pret ārzemēs dzīvojošiem tautiešiem. Mēs apzināmies savu pienākumu piedalīties vēlēšanās un tā apstiprinām savu pārliecību un piederību. To mums neviens nevarētu pārņemt, ka tāda varētu trūkt.

“Ārvalstīs dzīvojošo Latvijas vēlētajū politiskas simpātijas neparādās sabiedrības domas aptaujas, jo to veikšana būtu ļoti dārga,” saka Ģirts Vikmanis, Latvijas Avīze. Galvenais ir tas, ka nekas nav pat mēģināts darīt. Tāpat presē izskan “Diaspora vēlēšanās līdz šim piedalījās kūtri, galvenokārt, minimālās partiju komunikācijas dēļ ar šo sabiedrības daļu.”

Tagad iesaistīsimies politiskā procesā, tā aktīvi piedaloties pie Latvijas tēla spodrināšanas, stiprināšanas un atbalstīšanas.

Un tagad visi dosimies balsot š. g. 6. oktobrī savos tuvākajos vēlēšanu iecirkņos. Ārzemēs dzīvojošie balsotāji ir ieskaitīti Rīgas vēlēšanu iecirknī. Lai varētu balsot, ir nepieciešama Latvijas pase, kuŗas derīguma termiņš vēl ir spēkā. Sekosim līdzī presē un citos saziņu un informāciju sniedzošos veidos par vēlēšanām. Būsī informēti un zinoši.

Jānis J. Dimants, Jr., M.D.
Jaunās Vienotības kandidāts uz
13. Saeimu

LATVIEŠU KULTŪRAS BIEDRĪBA TILTS SADARBĪBĀ AR
LATVIEŠU ORGANIZĀCIJU APVIENĪBU MINESOTĀ (LOAM)

A I C I N A A P M E K L Ē T

Atvaļinātā Latvijas Nacionālo bruņoto spēku (NBS) komandiera
Ģenerālleitnanta **Raimonda Graubes** uzrunu:

HIBRĪDKARŠ

UN INFORMATĪVĀ TĒLPA

Pamattēze: Krievija ietekmējot mūsu prātus (un sirdis) mēģina graut mūsu vērtību sistēmu, ticību politiskajai vadībai, valsts pastāvēšanai, utt. Notiek nepārprotams mēģinājums uzvarēt oponentu neizmantojot konvencionālos militāros līdzekļus. Kā jaunām valstīm un demokrātijām, īpaši aktuāli tas ir Latvijai (Baltijas valstīm).

Svētdien, 2018. gada 23. septembrī

Pulksten 11:30

Draudzes nama lielajā zālē

leēja \$10

(uzruna, kafija & uzkodas)

Kaŗa veterāniem, studentiem, jaunieŗiem un bērniem bez maksas

LV100

Atvaļinātais Latvijas Nacionālo bruņoto spēku (NBS) komandieris ģenerālleitnants Raimonds Graube

Raimonds Graube dzimis 1957. gada 28. februārī Rīgā. Pēc neatkarības atjaunošanas 1991. gada septembrī iestājās Zemessardzē (ZS). Profesionālo militāro dienestu uzsāk ZS Štāba apsardzes rotā un turpina ZS Speciālo uzdevumu vienībā. 1993. gadā R. Graubi ieceļ Zemessardzes 1. brigādes komandiera amatā, bet jau 1995. gadā – Zemessardzes štāba priekšnieka amatā. No 1999. g. līdz 2003. g. – laikā, kad Latvija saņēma uzaicinājumu pievienoties Ziemeļatlantijas līguma organizācijai (NATO) – R. Graube bija NBS komandieris. No 2003. g. līdz 2005. g., R. Graubem pildot NATO integrācijas izpildsekretāra amata pienākumus, Latvija pievienojās Ziemeļatlantijas līguma organizācijai, kā arī kļuva par Eiropas Savienības dalībvalsti. Līdz 2009. g. 2. augustam R. Graube pildīja dienesta pienākumus Briselē kā NBS militārais pārstāvis NATO un Eiropas Savienībā. Atgriežoties no Briseles, turpināja pildīt NATO integrācijas izpildsekretāra amata pienākumus un 2010. gadā atkārtoti tika iecelts NBS komandiera amatā, ko pildīja līdz 2017. g. janvārim.

Pēc atvaļināšanās R. Graube ir Valsts aizsardzības un patriotisma fonda “Namejs” valdes priekšsēdētājs. Fonda galvenie mērķi ir atbalstīt Nacionālo bruņoto spēku veterānus un viņu ģimenes, uzturēt starptautiskajās operācijās bojā gājušo karavīru piemiņu, kā arī veicināt patriotismu Latvijas sabiedrībā.

Raimonds Graube militāro izglītību ir ieguvis ASV Nacionālās Aizsardzības universitātē un Lielbritānijas Apvienoto spēku un štāba koledžā. Viņš ir Viestura ordeņa Lielkrusta komandieris, ir apbalvots ar vairākiem Latvijas un ārvalstu apbalvojumiem.

LATVIJAS UNIVERSITĀTE

ANNO 1919

LATVIJAS UNIVERSITĀTES 99. GADASVĒTKU AKTS

Svētdien, 2018. gada 30. septembrī, plkst. 11:30
Latviešu draudzes namā, 3152 17th Ave S, Mineapolē

- Lūgšana - māc. Dāgs Demandts
 - Uzruna - korporācijas „Dzintra” t/l seniore Rīta Dauka
 - Akadēmiskā runa - dekāne Dr. Diāna Pauna
- “NO LATVIJAS UNIVERSITĀTES CAUR RĪGAS EKONOMIKAS AUGSTSKOLU
LĪDZ CENTRĀLĀZIJAS UNIVERSITĀTEI”
- Studiju beigušo un akadēmisko gradu ieguvušo godināšana
 - Stipendiju pasniegšana
 - Koncerta daļā Tīna (vijole) un Dzintars (klavieres) Josti
 - Pateicības
 - Atspirdzinājumi

leejas ziedojums, sākot ar \$15 no personas, studentiem bez maksas

Lūdzam pieteikt visus pēdējā gadā studiju beigušos un gradu ieguvušos pie Rītas Daukas
(612) 437-2048, imagesbyrita@ymail.com

Aktu rīko un visus laipni ielūdz
studenšu korporācijas „Dzintra” Mineapoles kopa

Dekāne uz riteņiem

Pēc 21 Rīgas Ekonomikas augstskolā nostrādāta gada Diāna Pauna pieņēma jaunu izaicinājumu – pārcelties uz dzīvi Tjanšana kalnos Kirgizstānā.

Pašlaik Diānas ikdiena rit Kirgizstānas kalnu pilsētiņā Narinā, kas atrodas Tjanšana kalnos uz vēsturiskā Zīda ceļa, apmēram 2300 metrus virs jūras līmeņa. Diāna Pauna ir Humanitārās un dabaszinātņu fakultātes dekāne jaunizveidotajā Centrālāzijas Universitātē, kura dibināta, pamatojoties uz Kazahstānas, Kirgizstānas un Tadžikistānas starpvalstu vienošanos ar ismailītu princi Aga Khanu IV, lai sniegtu iespēju iegūt izglītību jauniešiem no kalnu ciematiem. Taču viņa sevi dēvē par dekāni uz riteņiem, jo bieži jādodas arī uz Tadžikistānas kalnu pilsētiņu Horugu, kur atrodas universitātes otrā studentu pilsētiņa, kā arī uz Tekeli Kazahstānā, kur sāksies trešās studentu pilsētiņas būvniecības darbi. No Narinas līdz Tadžikistānas galvaspilsētai Dušanbei ir apmēram tūkstoš kilometru, bet līdz Horugai – vēl apmēram pieci simti. Ja ir labs laiks un redzamība, no Dušanbes uz Horugu var lidot. Otrā iespēja ir braukt pa Pamira lielceļu, kas ir augstākais lielceļš pasaulē un ko pat

pieredzējuši piedzīvojumu meklētāji uzskata par ekstrēmu pieredzi, jo ceļš ir izbraucams tikai no maija līdz septembrim, pārējā laikā tur valda sniegs.

ĀGENSKALNA PATRIOTE

Lai gan pašlaik Diāna dzīvo Kirgizstānā, viņa sevi dēvē par absolūtu rīdzinieci, pārdaugavieti un Āgenskalna patrioti, jo pirms pārcelšanās uz Centrālāziju visu dzīvi nodzīvojuši vectēva mājā Āgenskalnā. Viņai Āgenskalns saistās ar brīvības sajūtu, kuras tagad, dzīvojot universitātes pilsētiņā, kad vienā ēkas spārnā atrodas kabinets, bet otrā – dzīvoklis, ļoti pietrūkst: «Āgenskalna mazdārziņi un divstāvēgās koka mājas rada kopības un brīvības sajūtu, var iziet ārā ar tējas vai kafijas krūzi un baudīt brīdi!» Diāna domā, ka brīvības sajūta, kas ir Āgenskalnā, veicina radošās izpausmes. Abi viņas vecvecāki no tēva puses aizrāvušies ar teātri un mūziku, vecmāmiņa pasniegusi klavier spēli, bet tētis paralēli kokapstrādes

inženiera darbam spēlējis vairākās džeza grupās. Arī Diāna bērnībā mācījies spēlēt klavieres un vijoli. Tagad tam vairs neatliekot laika, bet aizraušanos ar mūziku pārmantojuši abi dēli Sigvards un Gustavs – viens spēlē ģitāru, otrs bungas. Enerģiju un strādātprieku Diāna mantojuši no mammas, kuras ģimenē ir bijuši jaunsaimnieki no Vidzemes ar augstām prasībām pret darbu un lielu atbildības sajūtu. Diāna sākusi strādāt jau desmit gados – vasarās laukos pie mammas brāļa palīdzējusi vietējā saimniecībā, kā arī apguvusi dažādus piemājas lauku darbus. Tā kā meitene ģimenē bijusi vecākā, vienmēr vajadzējis pieskatīt un pamācīt arī mazo māsu, brālēnu un māsīcu. Vēlāk vasarās Rīgā strādājusi arī par bērnu dārza audzinātāju.

Diānai jau kopš bērnības ļoti patīcis lasīt. Mammas brālis, kurš dzīvojis Kanādā, kā arī tēva draugi no Zviedrijas sūtījuši interesantas grāmatas angļu valodā, kuras meitene vēlējusies izlasīt. Tas rosinājis apgūt

Vidusāzijas savdabību iepazīstot.

Diānas darba grafiks ir ļoti intensīvs.

svešvalodas, un pēc vidusskolas beigšanas viņa izvēlējusies studēt angļu filoloģiju.

BŪVĒT NO JAUNA

Iegūtais grāds filoloģijā ļāvis pasniegt angļu valodu, un pēc Universitātes beigšanas Diāna sākusī pasniegt angļu valodu topošajiem inženieriem Rīgas Tehniskajā universitātē. Tā kā angļu valoda tobrīd Latvijā nav bijusi *dzīva*, šis darbs ļoti aizrāvis, jo viņa varējusi studentiem sniegt piekļūvi jaunām zināšanās par to, kas notiek viņu profesijā citur pasaulē. Bieži vien jaunieši, kas vidusskolā ir bijuši gudri un varējuši nemācīties, iestājoties augstskolā sapratuši, ka vienkārši ar gudrību nepietiek. Lielu gandarījumu Diānai devis tas, ka daļu no šiem studentiem izdevies motivēt mācīties un turpināt studijas. Viņa uzskata: «Ja ar gudrību neko nedara, neko nesasniedz!» Vēlāk Diāna pārgājusi strādāt uz Rīgas Komerckolu. Daži no kolēģiem bijuši neizpratnē, kā var iet prom no augstskolas, lai strādātu vidusskolā, bet viņa vēlējusies palīdzēt jaunās skolas izveidē. Tur Diāna nostrādājusi trīs gadus, kad saņēmusi darba piedāvājumu no jaunizveidotās Rīgas Ekonomikas augstskolas. Sākumā viņa atteikusies, jo tikai nesen sākusī strādāt Komerckolā, un bijis daudz ko darīt, turklāt laikā, kad bijusi paredzēta darba intervija, vajadzējis braukt uz konferenci Kopenhāgenā. Kad atgriezies no Dānijas, vēlreiz saņēmusi ielūgumu uz interviju un ar gariem zobiem piekritusi aiziet. Intervijas laikā jaunais darba piedāvājums Diānu ieinteresējis, jo augstskola bijusi tikko nodibināta un viss jāsāk būvēt pilnīgi no nulles. Tā nu pieņēmusi darba piedāvājumu un augstskolā nostrādājusi 21 gadu – sākumā palīdzējusi izveidot

Saules šeit ir ļoti daudz, jo dzīvojam virs mākoņiem, esam augstāk – tuvāk debesīm!

komunikācijas programmu angļu valodā, pēc tam strādājusi par studiju programmas direktori, bet tad iecelta par prorektori. 2014. gadā Diāna saņēma Baltijas–Amerikas Brīvības fonda stipendiju, kas sniedza iespēju vienu akadēmisko gadu pavadīt, veicot pētniecības darbu Mičiganas Universitātē, ASV. Atgriežoties no Amerikas, Diānai bijis daudz ideju, kā attīstīt augstskolu, un saraksts ar lietām, ko varētu darīt citādi, bet jutuši, ka gan augstskolai, gan pašai nepieciešamas pārmaiņas. Aiz okeāna pavadītajā gadā Diāna sapratusi, cik interesanti ir dzīvot un strādāt citā valstī. Sadzīvē un jaunās iepazīšanās ļāvušas iegūt jaunu pieredzi: «Tu saproti cilvēku rīcības motivāciju, nesi tik kategoriska savos spriedumos un atbrīvojies no stereotipiem. Jo vairāk šādas pieredzes, jo labāk saproti pasauli!»

VISI BRAUC UZ RIETUMIEM, ES – UZ AUSTRŪMIEM

Kad Diāna saņēmusi darba piedāvājumu strādāt Centrālāzijas Universitātē Kirgizstānā, viņa vīram Andrejam teikusi, ka ir pagājuši jau divi gadi kopš Amerikas brauciena, varbūt ir vērts padomāt par jaunu piedzīvojumu? Personāla atlases procesa gaitā viņai bija jābrauc uz Kirgizstānas galvaspilsētu Biškeku, lai piecās dienās iepazītos ar universitāti un tās darbiniekiem. Kad Diāna nonākusī Narinā, tur vēl ritējuši celtniecības darbi, bet viņai bijis pilnīgi skaidrs, ka vēlas šeit strādāt. Vairāk aizrāvusi nevis Kirgizstāna, bet universitātes misija: veidot starpreģionālu sadarbību, sniegt kvalitatīvu izglītību jauniešiem no mazajām kalnu pilsētiņām un ciematiem, veicināt izpratni par daudzveidību, kā arī iespēja atkal kaut ko būvēt no jauna. Pašlaik Centrālāzijas Universitātē ir 145 studenti, no kuriem 79 studē Tadžikistānā, bet 66 – Kirgizstānā. 85 procenti studentu nāk no trim partnervalstīm, bet pārējie 15 – no Pakistānas, Afganistānas un Sīrijas, turklāt vairākums – no mazām pilsētiņām un ciematiem. Izglītības profesionāli skeptiski jautājot, kā universitāte varot piesaistīt labus studentus no laukiem? Diāna atbild, ka tas prasa nopietnu ieguldījumu un darbu. Lai sniegtu iespēju universitātē studēt jauniešiem no kalnu reģioniem, pēc 10. klases viņi var pieteikties divu nedēļu vasaras skolai, bet 11. klasē divu nedēļu ziemas skolai, kur māca angļu valodu un matemātiku. Universitāte gadā uzņem 80 studentus, bet konkurss uz vienu studiju vietu esot ļoti liels. Šajā pavasarī bijis vairāk nekā 2000 pieteikumu! Gandrīz 70 procenti jauniešu, kas uzņemti augstskolā, bijuši

Atpūtas mirkļos ar dēlu Sigvardu, vedeklu Ilzi un mazdēlu Oliveru.

no mazām pilsētiņām un lauku ciematiem, kas pierāda lauku jauniešu spējas konkurēt ar pretendentiem no galvaspilsētām.

STIPRAS ĢIMENES SAITES

Dzīvojot universitātes pilsētiņā Narinā, Diānai katru dienu nākoties apgūt ko jaunu. Ja no sākuma viņa nav sapratusi, kāpēc vecāki tik bieži zvana un raksta e-pasta vēstules universitātes darbiniekiem, un uzskatījusi, ka studentiem pašiem ir jātiek galā ar savām problēmām, tad tagad domas ir mainījusī. «Šeit visi rūpējas cits par citu. Ir gadījumi, kad students ņem akadēmisko gadu, jo tēvs vai māte neļūtas labi, un jaunietis vēlas atbalstīt un palīdzēt. 16 gados atstāt ģimeni un doties mācīties uz citu valsti ir ļoti drosmīgi!» Tā kā Centrālāzijā vidusskolā ir tikai 11. klases, tur studenti ir jaunāki, un pirmais universitātes gads ir sagatavošanas kurss, kas līdzinās Latvijas 12. klasei. Pirmajā gadā studenti apgūst angļu valodu, matemātiku un dabaszinātnes, kārtoto eksāmenus, un tikai katrā no šiem trim mācību priekšmetiem līmeni sasniegušie tiek ieskaitīti universitātē un var uzsākt četru gadu bakalaura programmu. Studiju laikā studenti ne vien kļūstot patstāvīgāki, bet mācoties pieņemt atšķirīgus viedokļus. Diāna stāsta, ka vēsturiski kirgīzi un kazahi ir bijuši klejotāji, savukārt tadžiki piederējuši pie persiešu kultūras, tāpēc studentiem par daudz ko esot atšķirīgs priekšstats. Kad studenti iepazīstoties, pirmajā mēnesī visi esot priecīgi, bet pēc tam sākoties nesaskaņās: «Tas ir kā medusmēnesis – sākumā visi satiekas un mīl cits citu, bet tad sāk meklēt vainas un rodas konflikti!» Pusgada laikā studenti

apgūstot iemaņas saskatīt kopīgo un atšķirīgo. Pēc Diānas domām, izteikti savu viedokli ir labi, jo tā studenti mācoties ieklausīties otrā. Tas gan notiek ļoti pakāpeniski.

DZĪVE UZ ZĪDA CEĻA

Narina tiek uzskatīta gan par augstāko, gan aukstāko Kirgizstānas apgabalu, un tiem, kas šeit strādā, tiek piešķirtas papildu atvaļinājuma dienas un piemaksas. Taču mazajā pilsētiņā gandrīz vienmēr spīdot saule, kas Diānai rada labu noskaņojumu un enerģiju: «Sauls šeit ir ļoti daudz, jo dzīvojam virs mākoņiem, esam augstāk – tuvāk debesīm!» Pavasaris kalnos iestājoties vēlāk, un laiks esot ļoti nepastāvīgs – vienu dienu var būt plus 18 grādi, bet nākamajā tikai plus 6. Vasarā ir ļoti karsts, ap plus 35 grādiem, savukārt ziemā temperatūra var nokrist līdz pat mīnus 35 grādiem, bet sausā gaisa dēļ karstumu un aukstumu nejutot tik stipri. Kalnu augstumā dažiem kolēģiem pat asiņojot deguns, kā arī no rīta mokot nelabums, bet Diānai tā esot bijis vien dažas reizes. Nobraucot lejā no kalniem, viņa gan jūtot atšķirību un to, ka ir vieglāk elpot un pārvietoties.

Laikā no septembra līdz decembra vidum, kā arī no janvāra vidus līdz aprīļa beigām, kad studentiem notiek mācības, Diāna strādā bez brīvdienām. Dzīves ritms universitātes pilsētiņā raksturīgs ar to, ka ir tāda sajūta – visu laiku esmu darbā! No rīta līdz vēlai pēcpusdienai ir lekcijas, bet studentu konsultācijas bieži notiek vēl vakaros, tāpat pasniedzēji ar studentiem bieži kopā ietur ēdienreizes vai dzer tēju.

Vakarā Diānai sākas komunikācija ar partneraugstskolām, kas atrodas Kanādā, jo, kad Kirgizstānā ir vakars,

Kanādā sākas diena. Lai gan laika zonas starpība starp Kirgizstānas un Tadžikistānas universitātes pilsētiņām ir tikai viena stunda, bieži kopapulces tiešsaistē sākoties ap astoņiem vakarā, jo līdz sešiem ir lekcijas, bet tad – vakariņu laiks.

Neraugoties uz to, ka Diānas darba grafiks ir ļoti intensīvs, viņa katru dienu cenšas atrast laiku pastaigai gar upi, kā arī savam hobijs – grāmatu lasīšanai. Rušināties pa dārzu un strādāt zemes darbus kalnos gan nesanākot, bet varot vērot skaisto kalnu tulpju ziedēšanu, kā arī kopt istabas augus. Tāpat katru dienu viņa cenšas atrast laiku kopīgām maltītēm ar vīru Andreju. Ēst pārsvarā gatavo vīrs, jo, kamēr Diāna virtuvē vadās pēc vecmāmiņas receptēm, vīram patiek eksperimentēt. Gan uz Ameriku, gan Kirgizstānu Diāna pārcēlusies kopā ar Andreju, jo viņš var strādāt attālināti, vajagot tikai interneta pieslēgumu: «Man ir ļoti svarīgi, ka esmu kopā ar ģimeni. Pēc darba, aizejot no viena ēkas spārna, kur ir mans darba kabinets, uz otru spārnu, kur atrodas dzīvoklis, tur ir mans mazais kosmos, vīrs, ar kuru pārrunāt dienas notikumus. Andrejs mani vienmēr atbalstījis, bez viņa un ģimenes atbalsta nekad mūžā nebūtu varējusi darīt to, ko daru pašlaik!»

SAPNIS PAR ĀFRIKU

Pēc diviem gadiem, kad būs paveikti pirmie bakalaura programmu *būvniecības darbi* Centrālāzijā un darbus varēs nodot citu rokās, Diāna gribētu atgriezties Latvijā. Viņai ļoti gribas pavadīt vairāk laika ar sešgadīgo mazdēlu, jo tagad sanāk tikt tikai divdesmit dienas gadā: «Esam opis un ome internetā. Mums abiem ir interesants darbs un pieredze, bet pietrūkst kopīgi pavadīta laika ar ģimeni. Šķiet, ka grēkojam ar to!»

Lai gan Diāna nekad nav bijusi Āfrikā, viņa uzskata to par nākotnes kontinentu, kur ir ārkārtīgi daudz iespēju būvēt ko jaunu, tāpēc nākotnē gribētu strādāt tieši tur. Diāna uzskata, ka cilvēkam ik pēc septiņiem gadiem vajagot dzīvēt kaut ko mainīt un ka visu laiku ir jāturpina darboties. Diānai tuvākā latviešu atziņa ir *Darbs dara darītāju*, un viņa katru dienu sev atgādina: «Diāna, neaizmirsti – darbs dara darītāju!» ■

Svētdien, 7. oktobrī, plkst. 10:00

Pļaujas svētku dievkalpojums

ar Svēto vakarēdienu.

Piedalīsies draudzes koris, būs bērnu uzruna un Svētdienas skola.

Dāmu saime sirsnīgi ielūdz uz svētku mielastu.

Būsim sadraudzībā visi kopā!

Glezna:
Edīte
Muižulis

Zeme
ir devusi savus
augļus; mūs
svētīdams ir
svētījis Tas Kungs,
mūsu Dievs.
Psalms 67:7

Latviešu rotaļas un danči Tapestry tautudeju centrā ar dzīvo mūziku Zintas Pones vadībā Family Dance at Tapestry Folkdance Center with live music

Vienkāršas latviešu rotaļas visai ģimenei, visiem vecumiem (apmācības/paskaidrojumi angļu valodā).
Simple and easy-to-learn Latvian dances and singing games that everyone can enjoy.
All ages welcome! Instruction will be in English!

Kad/Time:

13. oktobrī, 18:30 - 20:00
October 13, 6:30 - 8:00 pm

Kur/Where:

Tapestry Folkdance Center
3748 Minnehaha Ave
Minneapolis, MN 55406

Ieejas maksa/Price:

\$12 ģimenei (\$6 - individuāli)
\$12 per family
(\$6 if attending individually)

Nāciet paši un ņemiet līdzi bērnu skolas biedrus, radus, draugus,
kaimiņu ģimenes – stāstīsim par Latviju tās simtgadē!

Latvija
100

Tapestry Folkdance Center
www.tapestryfolkdance.org

AKCIJA "ZIEDOSIM 100"

Ziedosim \$100 • uz 100 gadiem • 100 bērnu vajadzībām

Daugavas Vanagi ASV aicina jūs atbalstīt Latvijas bāreņus un trūcīgus bērnus. Atbalstā ietilps ziemas jakas un apavi, ko izdalīs jauniešu komanda māc. Dāga vadībā šī gada valsts svētkos.

Ziedojumu lūgts sūtīt uz:

Daugavas Vanagi ASV, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129

Latvija
100

UNDER THE BLACK AND BALTIC DEEP

Northern Clay centra laikmetīgās keramikas izstāde ar Latvijas, Lietuvas un Igaunijas keramiķu darbiem būs skatāma no 21. septembra līdz 4. novembrim.

No Latvijas ar trīs keramikas darinājumiem no katra pārstāvēti tiks Dainis Pundurs, Juta Rindiņa un Diāna Boitmane-Liepiņa.

Dainis Pundurs, dzimis Latgalē 1965. gadā, iedvesmots no tautas mākslas, ir izcils, Latvijā apbalvots, keramiķis, pazīstams Eiropā. Saņēmis Pētera Martinsona balvu un nominēts Purvīša balvai 2019. gadam. Pundurs ir asoc. profesors Keramikas katedrā Latvijas Mākslas akadēmijā un viņa darbi atrodas pasaules mākslas galerijās.

🌀 **Piektdien, 12. oktobrī, 18:00-20:00 (6pm-8pm)**
izstādes atklāšana Northern Clay centrā,
2424 Franklin Avenue East, Minneapolis.

Publikai ieeja brīva.

🌀 **Sestdien, 13. oktobrī, 10:00-12:00 (10am-12pm)**
paneļa diskusija par Baltijas laikmetīgo keramiku
Norway House, 913 East Franklin Avenue, Minneapolis.
Publikai ieeja brīva, bet jārezervē vieta iepriekš NCC mājas lapā.

Diskusijā piedalās leva Nagliņa, Rīgas porcelāna muzeja izstāžu vadītāja, keramiķis Juss Heinsalu no Igaunijas un Tomas Daunora no Lietuvas. Robert Silberman moderators.

Bildē Jutas Rindiņas vāzes

northernclaycenter.org
nccinfo@northernclaycenter.org

UNDER THE BLACK AND BALTIC DEEP

On view

**SEPTEMBER 21 –
NOVEMBER 4**

Opening Reception:

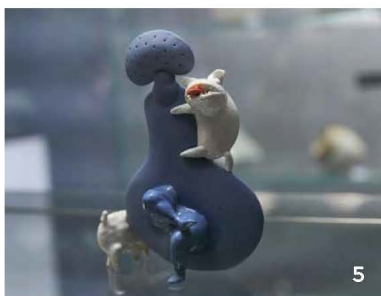
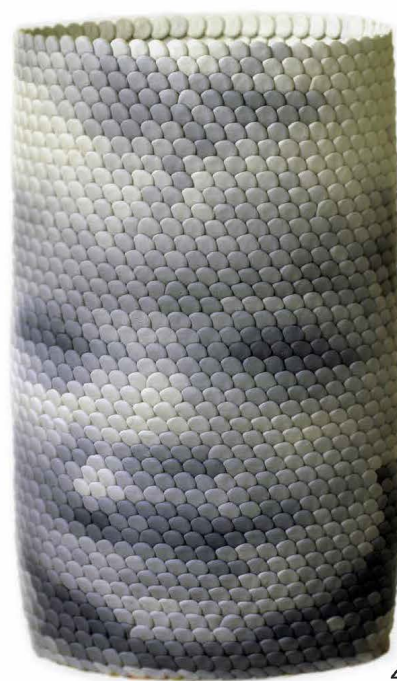
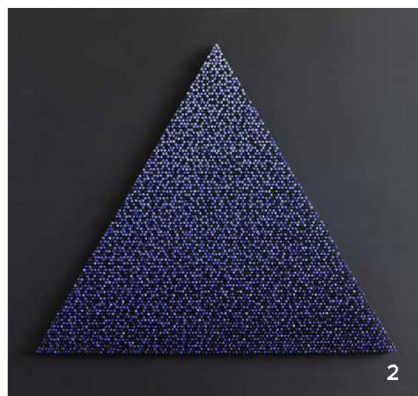
**FRIDAY,
OCTOBER 12,
6 – 8 PM**

Free and open
to everyone

Latvia, Lithuania, and Estonia have a long history of achievement in ceramics, including folk pottery, commercial ware, and sculptural work. After the collapse of the Soviet Union brought independence and democracy to all three nations, ceramic artists responded to their new freedom by moving beyond skillful but guarded creations to more adventurous approaches. NCC's exhibition will highlight these dramatic new efforts in ceramics with the introduction of nine contemporary makers from across the three countries, who represent the full spectrum of making, age, and education. Curated by Sarah Millfelt and Robert Silberman, the show is supported by exhibition liaisons in Lithuania—Tomas J. Daunora and the

Kvadratas Cultural Initiatives Group; in Estonia—ceramic artist Juss Heinsalu; and in Latvia—exhibitions coordinator at the Riga Porcelain Museum, Ieva Nagliņa. Additionally, this exhibition is supported by a curatorial advisor, Anthony Stellaccio, an American scholar and artist. Kris Lemsalu's work is made available by Temnikova & Kasela gallery in Estonia.

Participating artists include: from Estonia: Kris Lemsalu, Leo Rohlin, and Anne Törn; from Latvia: Diana Boitmane-Liepiņa, Dainis Pundurs, and Juta Rindina; and from Lithuania: Ieva Bertašiūtė-Grosbaha, Danutė Jazgevičiūtė, and Egidijus Radvenskās.

RELATED ACTIVITIES:

X13: Ieva Bertašiūtė-Grosbaha Artist Talk

Thursday, September 20, 6 pm,
NCC Library

Learn more about the work of Ieva Bertašiūtė-Grosbaha, who will be in residence at NCC for three weeks in September, making new works for inclusion in the exhibition. This event is free and open to the public, but space is limited, so advanced registration is required.

X15: Global Day of Clay Activities

Wednesday, October 10

Exhibition liaison, Juss Heinsalu will facilitate an interactive project space as part of the Global Day of Clay in cooperation with the 92Y and NCECA while NCC's fall McKnight artist Bryan Czibesz will demonstrate 3D printing techniques. #GlobalDayofClay is the first truly worldwide celebration of ceramics in all its forms, connecting professional ceramicists, artists, academics and everyday ceramics lovers everywhere to explore new ideas, innovations and works

that are shaping the future of the art form. Watch Facebook, Instagram and Twitter for #GlobalDayofClay posts from across the world! And stay tuned for more information about this and other events.

X16: Panel Discussion

Saturday, October 13, 10 am – 12 noon
Norway House, 913 East Franklin Avenue

Join exhibition liaisons, Tomas J. Daunora, Juss Heinsalu, and Ieva Nagliņa, curatorial advisor Anthony Stellaccio, and participating artist(s) as available for a lively discussion about contemporary Baltic ceramics, led by moderator Robert Silberman. This event is free, but advanced registration is required. See NCC's website for registration details.

Images

Cover: Dainis Pundurs. Above: 1. Kris Lemsalu, 2. Leo Rohlin, 3. Danutė Jazgevičiūtė, 4. Ieva Bertašiūtė-Grosbaha, 5. Jūta Rindina, 6. Egidijus Radvėskas, 7. Diana Boitmane-Liepiņa, 8. Anne Tūrn

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.? Es varu jums palīdzēt. Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest. Sakārtoju mantas pārdošanai. Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu. Vadu pārdošanu/Estate Sale. Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais) • 763-972-2521 (mājās) • zaeska@frontiernet.net

Estate Sale

VISI DZER TĒJU

La Soci t  du Th  tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikal  var iegādāties vairāk nekā 200 tējas ŗķimes. Tur ir galdiņi, kur baudīt ŗis tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām. Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Īpaŗnieki Tony Ruggiero un Boŗena Dimants.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408 • 612-871-5148 • www.teashop.us

Nekustamo ģpaŗumu aģente

Larisa (Ŗtolcere) Ozola

Mobīlais 612.991.1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – k rtoju (visas Jūsu) nekustamo ģpaŗumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamos dzīves soļus.

Esmu sertificēta m klere Minesot , kā daļa no “Lakes Area Realtors”. M s strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekŗpils tas.

Lūdzu sazināties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo ģpaŗumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai s kat par to dom t.

Labpr t Jums palīdz tu!

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Saturday, September 8, 10:00 am – Run Latvia, walk around the lake at Loring Park!
Followed by the Latvian school picnic and games, 1382 Willow St. Minneapolis,
MN 55403.

Sunday, September 9, 10 am – Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

Saturday, September 15, 9 am – Latvian school begins.

Sunday, September 16, 10 am – Church Service followed by fellowship and at 11:30
discussion about the upcoming Latvian parliament elections.

Sunday, September 23, 10 am – Church Service with Holy Communion followed by fellowship
and at 11:30 meeting with Lieutenant General Raimonds Graube.

Sunday, September 30, 10 am – Church Service followed by fellowship and at 11:30
University of Latvia 99th Anniversary celebration.

Saturday, October 6, 7 am - 8 pm – Latvian parliamentary elections at the Latvian church.

Sunday, October 7, 10 am – Fall Harvest Church Service with Holy Communion including
children's talk, Sunday school and participation by the church choir. A luncheon
organized by the Ladies Aid will follow.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Minneapolis – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas
kollēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone,
M. Eglīte, A. Hobbs, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus
lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam
iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 21. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā
tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz
\$30.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus
pasts nepārsūta.